

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. Пловдив, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Д. Ангелов
като разглежда докладваното от Иван Хр. Ранчев Наказателно дело за възобновяване № 20235000600404 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано на основание чл. 424, ал. 1, вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК по искане на осъдения М. Й. М. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 17/2023г., по което е постановена присъда № 20/10.05.2023г. на Районен съд – Харманли.

С присъдата на М. Й. М. за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.7, вр. чл.28, ал.1, вр. чл.58а, ал.1, вр. чл.54 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година, което да се изтърпи при първоначален „Общ“ режим, съобразно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС. Присъдата не е била обжалвана и е влязла сила на 25.05.2023г.

В шестмесечен срок от влизането ѝ в сила е постъпило искане от осъдения М. М., в което изразява недоволството си от присъдата и моли да се възобнови производство като същата бъде изменена и да му се наложи по-ниско наказание при условията на чл.425, ал.1, т.4 от НПК. В този смисъл е

визирано касационното основание по чл. 348, ал.1, т.3 от НПК за наложено явно несправедливо наказание.

Осъденият М. М. се явява лично и с назначения му служебен защитник – адв. Г. М. от АК – Пловдив, като заявяват, че поддържат искането си по изложените в него съображения за определеното явно несправедливо наказание. Добавят към доводите си, че се касае за забравена вещ, а не за открадната вещ и липсва умисъл на дееца, както и че стойността на отнетото имущество е била близо два пъти под минималната работна заплата, което би могло да доведе до преквалификация на деянието.

Прокурорът от АП – Пловдив намира искането за неоснователно и предлага да се остави без уважение.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в искането за възобновяване, намира и приема за установено, следното:

ИСКАНЕТО Е НЕОСНОВАТЕЛНО.

В искането за възобновяване на осъдения М. М. е посочено касационното основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК, свързано с определянето на явно несправедливо наказание.

Районният съд в мотивите към присъдата си подробно е обсъдил възприетата за правилна квалификация на деянието по чл.195, ал.1, т.7, вр. чл.28, ал.1 от НК, вместо тази по чл.207 от НК. С основание са съобразени задължителните указания, дадени в ППВС №6/26.04.1971г. по н.д. №3/1971г., п. II, т.1, когато има забравена вещ в обществено заведение, какъвто е настоящия случай, като се счита, че лицето не е прекъсвало владението си, тъй като не е било лишено от възможността да упражнява фактическа власт върху нея, респ. отнемането на подобна вещ с намерение да бъде присвоена се счита за кражба.

При определяне на наказанието съдът е взел предвид наличните смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Смекчаващите обстоятелства не могат да бъдат преценени като изключителни или многобройни при условията на чл.55 от НК, с оглед на изложените убедителни съображения от районния съд в мотивите към присъдата му за

приложението на чл.54 от НК. В тази връзка са отчетени, направеното още на досъдебното производство самопризнание от осъдения М., добросъвестното му процесуално поведение, ниската стойност на отнетите вещи и възстановяването на част от тях. Отегчаващите отговорността обстоятелства са обремененото му съдебно минало и лошите характеристични данни, които го определят като личност със завишена степен на обществена опасност.

Не би могло да се счете деянието и за маловажен случай по смисъла на чл.93, т.9 от НК, само с оглед на това, че е ниска стойността на отнетото имущество и по-голямата част от вещите са били възстановени. И това е така, защото, освен парични средства, са би отнети и важни лични документи на пострадалото лице, от които са върнати след няколко дни само последните от тях и то след разкриването на осъдения като извършител на процесното деяние. Затова и е невъзможно да се приеме, че липсват или са незначителни, причинените на пострадалия вредни последици, както и да са налице някакви други смекчаващи обстоятелства, поради което деянието да представлява по-ниска степен на обществена опасност /но не явно незначителна по чл.9, ал.2 от НК/ в сравнение с обикновените престъпления от този вид.

Затова и съдът, напълно законосъобразно е счел, че следва да се определи наказанието при сериозен превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в близък до минимално предвидения в чл.195, ал.1, т.7 от НК размер от 1 година и 6 месеца „Лишаване от свобода“, което с оглед на протеклото производство по реда на чл.371, т.2 от НПК, вр. чл.58а, ал.1 от НК е редуцирано с една трета до крайното от 1 година „Лишаване от свобода“.

Правилно е преценено, че не са налице предпоставките за приложението на чл.66, ал.1 от НК, тъй като видно от справка за съдимост на осъдения, същият е осъждан на наказание лишаване от свобода за престъпление от общ характер и не са изминали повече от пет години от изтърпяването му, нито е бил реабилитиран. Законосъобразно е определено, на основание чл. 57, ал.1, т.3 от НК, наложеното наказание лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „общ“ режим.

В този смисъл и определеното от първостепенния съд наказание е напълно справедливо и достатъчно за постигане целите на специалната и генералната превенция, за поправянето на дееца, както и за предупредително въздействие върху останалите членове на обществото.

Поради тези причини и искането на осъдения за възобновяване на наказателното производство е неоснователно, като на основание чл. 424, ал.1 от НПК, Пловдивския апелативен съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения М. Й. М. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 17/2023г., по което е постановена присъда № 20/10.05.2023г. на Районен съд – Харманли.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____